

end hans Indledning. Og derefter var den højtærede Minister oppe i Norge, talte om Militærudgifterne til Indkaldelser der og rejste selv en mægtig Militærdebat. Men den højtærede Minister kan vel ikke mene, at vi skulde være afskaaret fra at svare ham der, hvor han leder os ud, og netop hans Forelæggelsestale, som havde grumme lidt med det foreliggende Lovforslag at gøre, men beskæftigede sig med alle mulige andre Ting, foranledigede, at vi ogsaa — det erkender jeg — kom udenfor det, som strengt taget er Emnet her, nemlig de 4 Linier, som det Lovforslag omfatter, vi her behandler.

Den højtærede Minister gjorde ikke Forsøg paa, saadan som Venstres Ordfører, at sige, at det Forslag, her foreligger, betyder en reel Besparelse, Han ved nemlig, hvad han har skrevet i sit Forslag. Det er en Udskydning. Han sagde bare, at han havde manglet Tid, men han haabede, at naar han til Sommer fik bedre Tid, kunde han komme med noget, der betød Besparelse. For dette Forslag er ikke en Besparelse. Det vil jeg gerne have, at man skal være klar over, at det, at naar Venstre har paa-staaet, at der her er en Besparelse paa 2 Mill. Kr., er det fuldkommen misvisende.

Jeg frygter for, at den højtærede Minister igen skal bebrejde mig, at jeg gaar udenfor det, der foreligger til Behandling, men jeg bliver nødt til at følge ham der, hvor han var ude nu sidst, hvor han jo ogsaa var inde paa mangt og meget. Jeg takker Ministeren, fordi han vilde være saa elskværdig at laane mig P. Albin Hanssons Bog; jeg har den selv, saa jeg behøver ikke at gøre Brug af dette Tilbud. Men lidt længere hen i sin Tale, da der var noget, der ikke passede ham saa godt, sagde den højtærede Minister, at man skal ikke sammenligne det ene Land med det andet, naar Talen er om Militæret. Jeg vil blot sige til den højtærede Minister, at jeg har en Bog, jeg vil laane ham, hvis han ikke selv har den og ikke vil skaffe sig den. Den er skrevet af en Mand, der hedder N. Neergaard, og hedder „Under Junigrundloven“. I denne Bog skriver Forfatteren noget om Danmarks og Sveriges Stilling under en Situation, hvor England og Rusland tørner sammen i en Krig, og der peger han paa, hvor vidt forskellig, aldeles uden Sammenligning Danmarks og Sveriges Stilling er baade med Hensyn til de Magtmidler, de raader over, og hvordan disse skal bruges. Derfor tror

jeg, at naar den højtærede Minister selv mener, vi ikke skal sammenligne med andre Lande, vil han, naar han læser denne Bog, kunne forstaa, at hvad der siges i Sverige, absolut ikke behøver at passe paa Forholdene i Danmark.

Derefter retter den højtærede Minister en Anmodning til mig om at hjælpe ham til at faa Lønningerne ved Hærens tekniske Korps og paa Orlogsværftet nedsat. Det maa være undgaaet Ministerens Opmærksomhed, at disse Lønninger allerede er nedsat, endogsaa ret væsentligt, nemlig nøjagtigt med de 17 pCt., som Pristallet er gaaet ned, og derfor kan jeg ikke se yderligere Grund til at tale om dette.

Saa bad Ministeren mig om at holde mig fast i Stolen, for nu vilde han nævne to frygtelige Tal, nemlig at Materiellet til Rekylgæværer koster 40 Kr., men at Arbejdslønnen er 275 Kr. Hvorfor skulde man egentlig falde ned af Stolen ved at høre disse Tal? Det, der vilde være af Betydning, var, hvis Ministeren kunde tale med om det Arbejde, der er forbundet med at lave Maskingeværer. Hvis man f. Eks. tager et Pund Synaale og undersøger, hvad Staalet har kostet, og hvad Arbejdslønnen beløber sig til, kommer man ogsaa til frygtelige Tal. Det er jo slet ikke de Sammenligninger, der skal drages. Ligesaa hvis man tager et Ur og siger: hvor meget vejer dette Ur, og hvad koster det i Arbejds løn? Man maa vide, hvilket Arbejde der er udført med Materialet. Der kan jeg glæde den højtærede Minister med — og jeg er sikker paa, at det vil glæde ham, da han interesserer sig for lave Lønninger —, at Rekylkompaniet, det private Kompagni, der laver Rekylgæværer, et Præcisionsarbejde som faa, betaler sine Arbejdere ikke saa lidt mere, end Hærens tekniske Korps betaler de Arbejdere, der er beskæftiget med Rekylgæværer, og overalt i Byen, hvor Præcisionsarbejde kræves i tilsvarende Grad, betaler man Lønninger, som Hærens tekniske Korps ikke er over. Jeg vil gerne fraraade den højtærede Minister, hvis han da sætter Pris paa at faa virkelig godt Præcisionsarbejde udført og gode Rekylgæværer, saa at faa Lønningerne drevet ned paa et saadant Lavmaal, at man ikke faar det Præcisionsarbejde, som sikkert maa kræves, hvis Gæværerne skal blive, som de skal.

Men, som sagt, Lønningerne er allerede gaaet ned. Derimod er Tallet 30 Mill. Kr. ikke gaaet ned. Altsaa, alene dette at nedsætte Tallet 30 Mill. Kr. med det, Lønningerne er gaaet ned, vilde da være et rime-